

TRI ÂN MẸ TRẦN GIAN VÀ MẸ THIÊN QUỐC

Tôi chào đời vào một ngày trong thập niên 30. Tôi chào đời như một hồng ân vô biên của THIÊN CHÚA, của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA và của cả Mẹ tôi nữa.

Ngày mang thai tôi, Mẹ tôi bị bệnh và phải đi khám thai. Khám xong, bác sĩ trịnh trọng nói với Mẹ tôi:

- Thai nhi này không thể sống và cũng không nên sống!

Nói bằng lời không thôi chưa đủ, ông còn trịnh trọng viết bằng mực đen trên giấy trắng:

- Thai nhi này không thể sống và cũng không được sống!

Bằng mọi giá, ông muốn Mẹ tôi phải phá thai. Và ông viết toa thuốc cho Mẹ tôi.

May mắn thay Mẹ tôi là phụ nữ can đảm và tràn đầy Đức Tin. Mẹ tôi đặt trọn niềm tin nơi THIÊN CHÚA và nơi sự phù trợ của Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Khi trở về nhà, Mẹ tôi đến trước bức ảnh Đức Mẹ MARIA và phó dâng thai nhi cho Đức Mẹ. Chưa hết. Mẹ tôi còn cẩn trọng dán "toa thuốc giết người" dưới ảnh thánh Đức Mẹ.

Lòng tin tưởng phó thác của hiền mẫu đã được Đức Mẹ MARIA ân thưởng. Đức Mẹ cho tôi chào đời trong điều kiện bình thường giống mọi thai nhi khác. Mẹ tôi cũng mạnh khỏe, như người ta thường nói: "Mẹ tròn con vuông!" Tôi còn hồng phúc chào đời vào một ngày đẹp nhất, ngày mà Phụng Vụ Giáo Hội Công Giáo dành để tôn kính Đức MARIA Mẹ THIÊN CHÚA: mồng Một tháng Giêng!

Thời gian tuần tự trôi qua cho đến ngày thứ 40 thì tôi lâm trọng bệnh. Bệnh tình làm biến dạng cả thân hình bé nhỏ của tôi, gây lo lắng và kinh hoàng cho mọi người thân trong gia đình. Mọi người thất vọng và nghĩ rằng, chắc chắn tôi sẽ không sống được lâu.

Mọi người thất vọng, nhưng Mẹ tôi thì không. Mẹ tôi vẫn luôn tin tưởng nơi sự phù trợ của Đức MARIA, Hiền Mẫu Thiên quốc của cả hai Mẹ con chúng tôi. Mẹ tôi chuẩn bị mang tôi đến tận đền thánh Đức Mẹ ở Pompei (Nam Ý), để một lần nữa, phó dâng tôi cho Đức Mẹ. Bất chấp mọi lời dèm pha và ngăn cản, cho rằng tôi sẽ chết dọc đường vì bệnh tình và vì đường xá quá xa xôi, Mẹ tôi vẫn một thân một mình bồng tôi, lấy xe lửa đi Pompei.

Tại đền thánh, quỳ dưới bức ảnh Đức Mẹ MARIA, Mẹ tôi vừa khóc vừa tha thiết khẩn cầu Đức Mẹ cứu chữa tôi.

Lạ lòng thay, ngay tại đền thánh, dưới chân bức ảnh Đức Mẹ, tôi được khỏi bệnh và thân hình trở lại bình thường. Khuôn mặt tôi trở nên hồng hào tươi tốt.

Khi trở lại nhà, mọi người - từ bác sĩ y tá đến người thân trong gia đình - ai nấy đều kinh ngạc trước sự khỏi bệnh nhanh chóng và lạ lùng của tôi.

Giờ đây, khi viết lại chứng từ này, tôi muốn lớn tiếng cao rao lòng nhân từ khoan dung của Đức Mẹ MARIA đã cứu sống tôi. Tôi cũng không quên ghi ơn người Mẹ hiền đức của tôi, nhất quyết cứu mang và cho tôi chào đời, mặc bao gian nguy, có thể hại đến chính mạng sống của người.

Chứng từ tri ân của ông Antonio Riccardi, người Ý.

... "Tính tự cao hạ đưa tự cao xuống, người tự hạ sẽ được tôn vinh. Chính nhân kinh tởm kẻ sống bất công. Ác nhân kinh tởm người theo đường chính trực.. Mọi lời THIÊN CHÚA phán đều được chứng nghiệm. Người là khiên thuẫn cho ai tìm ẩn náu nơi Người. Đừng thêm thắt chi vào lời Người phán dạy, kéo bị Người quở trách, và con thành kẻ nói dối nói gian. Con chỉ xin hai điều. Xin Ngài đừng nổi giận từ trước khi con nhắm mắt. Thứ nhất, xin đẩy xa con lời dối trá và chuyện lọc lừa. Thứ hai, xin đừng để con túng nghèo, cũng đừng cho con giàu có. Chỉ xin cho con cơm bánh cần dùng, kéo được quá đầy dư, con sẽ khước từ Ngài mà nói: 'THIÊN CHÚA là ai vậy?' Hay nếu phải túng nghèo, con sinh ra trộm cắp, làm ô danh THIÊN CHÚA của con" (Sách Châm Ngôn 30, 5-9).

(P. Arturo D'Onofrio, "Con MARIA un cammino di Fede e di Amore", LER, 1988, trang 101)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt